



(uten bilder)

- Zulu folktale
- Wiehan de Jager
- Marzieh Mohammadian Haghighi
- persisk / bokmål
- nivå 4

Dette verket er lisensiert under en Creative Commons
Navngivelse 3.0 Internasjonal Lisens.
<https://creativecommons.org/licenses/by/3.0/deed.no>

Denne fortellingen kommer fra African Storybook (africanstorybook.org) og er videreforsmidt av Barnebøker for Norge (barneboker.no), som tilbyr barnebøker på mange språk som snakkes i Norge.

Overrett av: Marzieh Mohammadian Haghighi (fa),
Illustrert av: Wiehan de Jager
Skrevet av: Zulu folktale

لی جوے گ اُنی ہُلُلی / Honnigguidens hevn

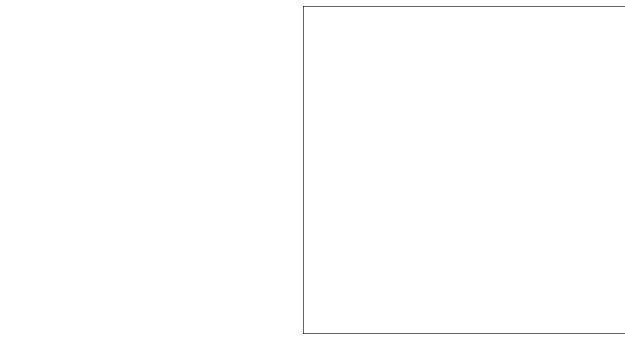
barneboker.no

Barnebøker for Norge



Honnigguidens hevn

لی جوے گ اُنی ہُلُلی



این داستان نگه پرنده‌ی عسل نما و مرد حریصی به نام گینگیله می‌باشد. یک روز زمانی که گینگیله برای شکار بیرون رفته بود صدای نگه را شنید. خیال خوردن عسل، دهان گینگیله را به آب انداخت. او ایستاد و با دقت گوش کرد و آنقدر جستجو کرد تا اینکه بالاخره پرنده را در بالای درخت دید. "جیک جیک - جیک جیک - جیک جیک"، صدای حرکت پرنده روی برگ‌ها شنیده می‌شد، وقتی که از این درخت به آن درخت می‌پرید. او "جیک جیک - جیک جیک - جیک جیک" می‌کرد، و هر از گاهی متوقف می‌شد تا اینکه مطمئن شود که گینگیله دارد او را دنبال می‌کند.

...

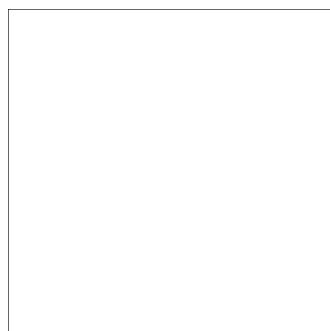
Dette er historien om Ngede, honningguiden, og en grådig ung mann ved navn Gingile. En dag mens Gingile var ute på jakt, kalte Ngede på ham. Gingile fikk vann i munnen ved tanken på honning. Han stoppet og lyttet oppmerksomt, og lette til han så fuglen i grenene over hodet sitt. "Tsjitikk, tsjitikk, tsjitikk", kvitret den lille fuglen idet den fløy til det neste treet, og det neste. "Tsjitikk, tsjitikk, tsjitikk", kallet han, og stoppet innimellom for å forsikre seg om at Gingile fulgte etter.

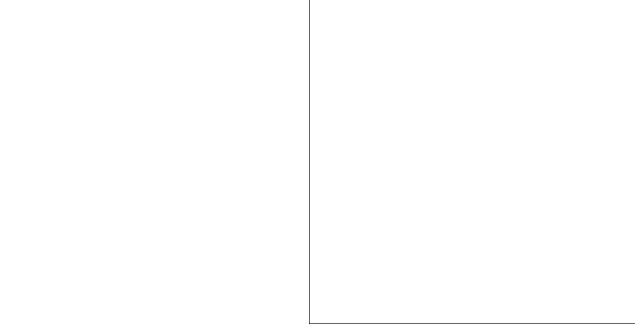
Ettter en halvtimme nådde de et stort vilt fikentre. Ngede
 hoppet rundt som en gal blant grenene. Han slo seg ned
 på en gren og strakk hodet mot Gingilie som han sa:
 „Her er det! Kom nå! Hvorfor bruker du så lang tid?“
 Gingilie kunde ikke se noen bier fra under treet, men han
 stoltet på Ngede.

...

558 560

جَلِيلٌ وَرَسُولٌ مِّنْ أَنْبِيَاءِ رَبِّهِ يَأْتِيَنَّا مِنْ بَطْلَانَهُ وَالْمَوْلَى
 لِنَّا لِنَّا وَلِنَّا وَلِنَّا وَلِنَّا وَلِنَّا وَلِنَّا وَلِنَّا وَلِنَّا وَلِنَّا
 وَلِنَّا وَلِنَّا وَلِنَّا وَلِنَّا وَلِنَّا وَلِنَّا وَلِنَّا وَلِنَّا وَلِنَّا وَلِنَّا
 وَلِنَّا وَلِنَّا وَلِنَّا وَلِنَّا وَلِنَّا وَلِنَّا وَلِنَّا وَلِنَّا وَلِنَّا وَلِنَّا





بنابراین گینگیله نیزه‌ی شکارش را در پایین درخت گذاشت و مقداری شاخه‌ی کوچک جمع کرد و آتش کوچکی درست کرد. وقتی که آتش خوب می‌سوخت، او یک چوب خشک بلند را در قلب آتش قرار داد. این چوب به اینکه دود زیادی تولید می‌کند مشهور بود. او طرف سرد چوب را با دندانش گرفت و در حالیکه چوب می‌سوخت و دود می‌کرد شروع به بالا رفتن از تنه‌ی درخت کرد.

...

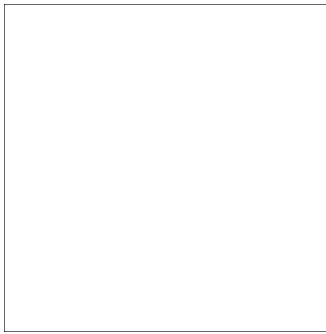
Så Gingile la spydet sitt ned under treet og samlet noen tørre kvister og tente et lite bål. Da ilden brant godt, stakk han en lang, tørr kjøpp inn i hjertet av bålet. Denne veden var kjent for å lage mye røyk mens den brant. Han begynte å klatre mens han holdt den kjølige enden av kjøppen mellom tennene.

Snart kunne han høre summingen til de travle bienes. De
 kom inn og ut av et hullrom i trestammen - bollet drees.
 Da Gingile nådde bollet, dyttet han den rykende enden
 inn i hullrommet. Bienene for ut, sinne og klare til angrep.
 De flyt bot siden de ikke likte rooken - men ikke før de
 hadde gitt Gingile noe en smertefull stikk!

...

Og på den måten, når barna til Gingile hører fortellingen
 om Ngedde, respekterer de den lille fuglen. Hver gang de
 sanker honning sørger de for å gi den største delen av
 vokskaka til honningguiden!

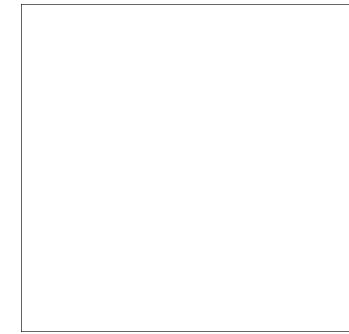
...
 .جیل ایل جیل ایل
 .جیل ایل ایل جیل ایل
 .جیل ایل ایل جیل ایل

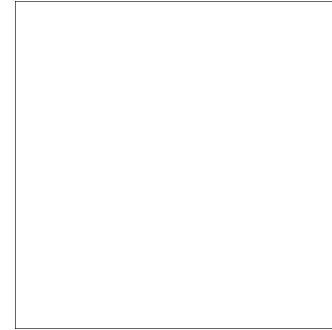
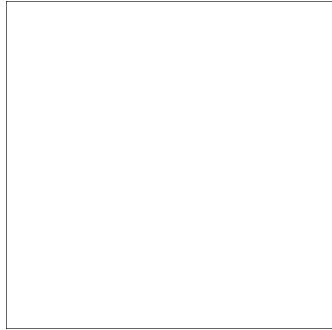


Og på den måten, når barna til Gingile hører fortellingen
 om Ngedde, respekterer de den lille fuglen. Hver gang de
 sanker honning sørger de for å gi den største delen av
 vokskaka til honningguiden!

...

.جیل ایل ایل جیل ایل
 .جیل ایل ایل جیل ایل
 .جیل ایل ایل جیل ایل





وقتی که زنبورها بیرون بودند، گینگیله دستش را به داخل لانه فشار داد. او یک مشت پر از شانه‌ی عسل سنگین که از آن عسل غلیظ می‌چکید و پر از زنبورهای کوچک بود بیرون آورد. او با دقت شانه‌ی عسل را در داخل کیسه‌ای که بر روی شانه اش حمل می‌کرد قرار داد. و شروع کرد به پایین آمدن از درخت.

...

Da biene var ute, stakk Gingile hånden sin inn i bolet.
Han tok ut håndfuller med tunge vokskaker som dryppet av deilig honning og var fulle av feite, hvite larver. Han la vokskakene forsiktig i veska han bar på skulderen og begynte å klatre ned fra treet.

قبل از اینکه پلنگ به گینگیله ضربه بزند، او با عجله فرار کرد به پایین درخت. به خاطر اینکه عجله داشت او شاخه را گم کرد، و با یک ضربه‌ی سنگین روی زمین فرود آمد وزانویش پیچ خورد. او با سرعتی که در حد توانش بود لنگان لنگان دور شد. از خوش شانسی او، پلنگ هنوز خیلی خواب آلود بود که بخواهد او را تعقیب کند. نگده، آن پرنده‌ی عسل نما انتقامش را گرفت. و گینگیله درس عبرت گرفت.

...

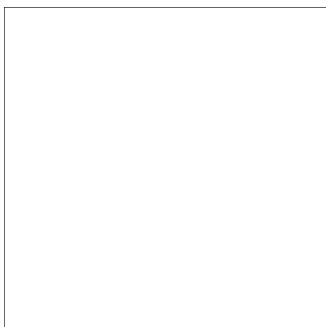
Før Leopard kunne svinge labben etter Gingile, skyndte han seg ned fra treet. I hastverket bommet han på en gren og landet med et høyt brak på bakken og forstuet ankelen. Han hinket videre så fort han kunne. Heldigvis for ham var Leopard fortsatt for søvnig til å jage ham. Ngede, honningguiden, hadde fått sin hevn. Og Gingile hadde fått seg en lærepenge.

Ngede så ivrig på alt Gingilie gjorde. Han ventet på at han skulle legge igjen en tjukk vokskake som en takkegave til nærmere og nærmere bakkene. Til slutt noddde Gingilie hønningsguiden. Ngede svinsete fra gren til gren, ofte av tre et. Ngede satt på en stein nær gutten og ventet på belønningene sin.

...

..:

جَنِيلِيْهُ يَوْمَ الْمُكَبَّلَاتِ
أَنْتَ مَنْ يَعْلَمُ أَنَّنِيْ مُكَبَّلٌ
أَنْتَ مَنْ يَعْلَمُ أَنَّنِيْ مُكَبَّلٌ



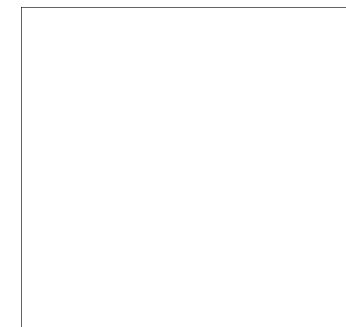
Gingilie klatret, men lurtet på hvorfør han ikke hørte den sedvanlige summingenen. „Kanskje bollet er dypt inne i annen gren. Men i stedet for bollet, stirret han inn i øyneene til en leopard! Leopard var veldig sint fordi skarpe tennerne sine.

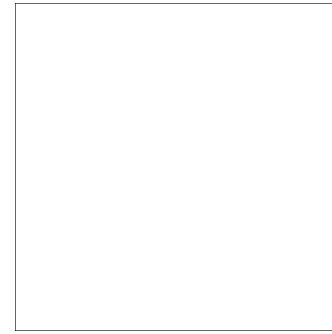
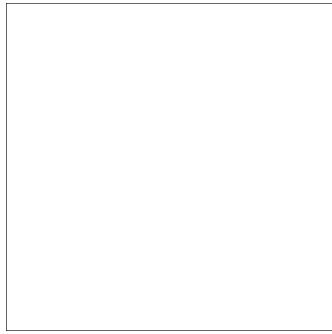
Øyneene og åpnet munnen for å vise de veldig lange og svunne hennes ble så brått avbrutt. Hun knep igjen øyneene og løp ut. Han dro seg opp etter en tre et”, tenkte han for seg selv. Han ikke hørte den

...

..:

جَنِيلِيْهُ يَوْمَ الْمُكَبَّلَاتِ
أَنْتَ مَنْ يَعْلَمُ أَنَّنِيْ مُكَبَّلٌ
أَنْتَ مَنْ يَعْلَمُ أَنَّنِيْ مُكَبَّلٌ





ولی گینگیله آتش را خاموش کرد، نیزه اش را برداشت و به سمت خانه راه افتاد و به نگده توجه نکرد. نگده با عصبانیت گفت، "ویک-تورر! ویک-تورر!" گینگیله ایستاد، و به پرنده‌ی کوچک نگاه کرد و بلند بلند خنید. "تو مقداری عسل می‌خواهی دوست من؟ آره! ولی من همه‌ی کارها را خودم کردم، و کلی نیش خوردم وزنبورها مرا گزیدند. چرا باید این عسل دوست داشتنی را با تو قسمت کنم؟" سپس او به راهش ادامه داد. نگده خیلی عصبانی بود! این راه مناسبی برای رفتار با او نبود! اما او توانان کار خود را می‌دهد!

...

Men Gingile slukket bålet, plukket opp spydet, begynte å gå hjem og overså fuglen. Ngede ropte sint: "SEI-er, SEI-er!" Gingile stoppet og stirret på den lille fuglen og lo høyt. "Du vil ha litt honning, du, lille venn? Ha! Men jeg gjorde alt arbeidet og fikk alle stikkene. Hvorfor skulle jeg dele noe av denne deilige honningen med deg?" Ngede var rasende! Dette var da ingen måte å behandle ham på! Men han skulle få sin hevn.

چند هفته بعد یک روز گینگیله دوباره صدای نگده را شنید. او عسل خوشمزه را به یاد آورد، ویک بار دیگر مشتاقانه آن پرندۀ را دنبال کرد. بعد از اینکه گینگیله را در طول جنگل هدایت کرد، نگده ایستاد تا روی یک درخت تیغ دار چتر مانند استراحت کند. گینگیله فکر کرد، "آهان". "کندو باید در این درخت باشد." او سریعاً آتش کوچکش را درست کرد و شروع به بالا رفتن کرد، شاخه‌ی دوددار را با دندانش گرفت. نگده نشست و تماشا کرد.

...

En dag flere uker senere hørte Gingile igjen kallet fra Ngede. Han husket den deilige honningen og fulgte ivrig etter fuglen nok en gang. Etter at den hadde ledet Gingile langs skogkanten, stoppet den for å hvile i et stort akasietre. "Å", tenkte Gingile. "Bolet må være i dette treet." Han tente raskt det lille bålet sitt og begynte å klatre med den rykende grenen mellom tennene. Ngede satt og ventet.